

— pre priradenie dotknutej plochy k poľnohospodárskemu podniku poľnohospodára je v tejto súvislosti irelevantná skutočnosť, že poľnohospodár je povinný za odmenu vykonávať určité úlohy pre tretie osoby, ak túto plochu využíva aj na účely výkonu svojej poľnohospodárskej činnosti vo svojom mene a na svoj účet.

(¹) Ú. v. EÚ C 113, 16.5.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. októbra 2010 — Nuova Agricast Srl, Cofra srl/Európska komisia

(Vec C-67/09 P) (¹)

(*Odvolaie — Štátna pomoc — Systém pomoci na investície v menej rozvinutých regiónoch Talianska — Rozhodnutie Komisie, ktorým bola táto pomoc vyhlásená za zlučiteľnú so spoločným trhom — Návrh na náhradu vzniknutej škody, ktorá údajne vznikla v dôsledku prijatia tohto rozhodnutia — Prechodné opatrenia medzi týmto systémom a predchádzajúcim systémom — Časová pôsobnosť rozhodnutia Komisie o nevniesení námietok proti predchádzajúcemu systému — Zásady právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania*)

(2010/C 346/17)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Ovdotateľky: Nuova Agricast Srl, Cofra srl (v zastúpení: M. A. Calabrese, advokát)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci a E. Righini, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (prvá komora) z 2. decembra 2008 Nuova Agricast/Komisia (T-362/05 a T-363/05), ktorým Súd prvého stupňa zamietol návrhy na náhradu škody údajne spôsobenej odvolateľkám z dôvodu prijatia rozhodnutia Komisie z 12. júla 2000 vyhlasujúceho za zlučiteľný so spoločným trhom systém pomoci na investície v menej rozvinutých regiónoch Talianska [štátna pomoc N 715/99 — Taliansko (SG 2000 D/105754)] a z dôvodu správania Komisie v priebehu konania vedúceho k prijatiu tohto rozhodnutia

Výrok rozsudku

1. Odvolaie sa zamietá.
2. Nuova Agricast Srl a Cofra Srl sú povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 90, 18.4.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de casation — Francúzsko) — Établissements Rimbaud SA/Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

(Vec C-72/09) (¹)

(*Priame dane — Voľný pohyb kapitálu — Právnické osoby so sídlom v treťom štáte, ktorý je súčasťou Európskeho hospodárskeho priestoru — Vlastníctvo nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v členskom štáte — Daň z trhovej hodnoty tohto nehnuteľného majetku — Nepriznanie oslobodenia od dane — Boj proti daňovým podvodom — Posúdenie s ohľadom na Dohodu o EHP*)

(2010/C 346/18)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de casation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Établissements Rimbaud SA

Ovporcovia: Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Cour de casation (Francúzsko) — Výklad článku 40 Dohody z 2. mája 1992 o Európskom hospodárskom priestore (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3) — Daň z trhovej hodnoty nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa vo Francúzsku — Oslobodenie v prospech právnických osôb so sídlom vo Francúzsku alebo v štáte Európskeho hospodárskeho priestoru pod podmienkou, že Francúzsko uzavrelo s týmto štátom dohodu o administratívnej pomoci na účely boja proti daňovým podvodom a únikom alebo, že na základe zmluvy obsahujúcej ustanovenie o zákaze diskriminácie tieto právnické osoby nemôžu byť zdaňované viac ako spoločnosti so sídlom vo Francúzsku — Nepriznanie oslobodenia od dane spoločnosti so sídlom v Lichtenštajnsku

Výrok rozsudku

Článok 40 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá od dane z trhovej hodnoty nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území členského štátu Európskej únie oslobodzuje spoločnosti so sídlom na území tohto štátu a ktorá v prípade spoločnosti so sídlom na území tretieho štátu, ktorý je súčasťou Európskeho hospodárskeho priestoru, podmieňuje toto oslobodenie existenciou dohody o administratívnej pomoci uzavretej medzi uvedeným členským štátom a týmto tretím štátom na účely boja proti daňovým podvodom a únikom alebo skutočnosťou, že na základe zmluvy obsahujúcej ustanovenie o zákaze diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti tieto právnické osoby nemôžu byť zdaňované viac ako spoločnosti so sídlom na území členského štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 102, 1.5.2009, s. 12.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Symvoulio tis Epikrateias — Grécko) — Idryma Typou A.E./Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

(Vec C-81/09) (¹)

(Sloboda usadiť sa — Voľný pohyb kapitálu — Právo obchodných spoločností — Prvá smernica 68/151/EHS — Akciová spoločnosť, ktorá patrí do sektora tlače a televízie — Spoločnosť a akcionár, ktorí vlastnia viac ako 2,5 % akcií — Administratívna pokuta uložená spoločne a nerozdielne)

(2010/C 346/19)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Idryma Typou A.E.

Žalovaný: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Symvoulio tis Epikrateias — Výklad článku 1 prvej smernice Rady 68/151/EHS z 9. marca 1968 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku 58 zmluvy s cieľom zabezpečiť rovnocennosť týchto ochranných opatrení v rámci celého spoločenstva (Ú. v. ES L 65, s. 8; Mim. vyd. 17/001, s. 3) — Vnútro-

štátne ustanovenie stanovujúce spoločnú a nerozdielnú povinnosť akciovej spoločnosťou činnou v sektore tlače a televízie a jej akcionárov s podielom presahujúcim 2,5 % základného imania zaplatiť administratívne pokuty uložené z dôvodu činnosti takejto spoločnosti

Výrok rozsudku

1. Prvá smernica Rady 68/151/EHS z 9. marca 1968 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku 58 zmluvy s cieľom zabezpečiť rovnocennosť týchto ochranných opatrení v rámci celého spoločenstva, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je článok 4 ods. 3 zákona č. 2328/1995 o právnom režime súkromných televízií a miestnych rozhlasových staníc, o právnej úprave otázok súvisiacich s rozhlasovým a televíznym trhom a o iných ustanoveniach, zmeneného a doplneného zákonom č. 2644/1998 o poskytovaní televíznych a rozhlasových služieb za poplatok, podľa ktorého pokuty uvedené v predchádzajúcich odsekoch tohto článku uložené v prípade porušenia právnej úpravy a etických pravidiel upravujúcich prevádzku televíznych staníc možno uložiť nielen akciovej spoločnosti, ktorá je držiteľkou licencie na založenie a prevádzku televíznej stanice, ale spoločne a nerozdielne s ňou aj všetkým akcionárom, ktorí vlastnia viac ako 2,5 % akcií.

2. Články 49 ZFEÚ a 63 ZFEÚ sa musia vykladať v tom zmysle, že takejto vnútroštátnej právnej úprave bránia.

(¹) Ú. v. EÚ C 102, 1.5.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Rakúsko) — Ingrid Schmelz/Finanzamt Waldviertel

(Vec C-97/09) (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Článok 24 ods. 3 a článok 28i — Smernica 2006/112/ES — Článok 283 ods. 1 písm. c) — Platnosť — Články 12 ES, 43 ES a 49 ES — Zásada rovnosti zaobchádzania — Osobitná úprava pre malé podniky — Oslobodenie od DPH — Odmietnutie využívania oslobodenia v prípade zdaniteľných osôb usadených v iných členských štátoch — Pojem „ročný obrat“)

(2010/C 346/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien